

heden, als aan de geschiktheid zijner vrouw om kostkinderen te houden, te danken had.

Evenals vele andere predikanten werd ook Gabriel du Mont (Dumont) naar Amsterdam beroepen. Hij was in 1720 uit Leipzig bij de Waalsche gemeente alhier in dienst getreden en bijkans vier jaar werkzaam, toen men het reeds meermalen beproefde middel met goed gevolg ook op hem toepaste (1).

Hij werd hoogleeraar in de Kerkelijke historie en Oostersche talen (2), op verzoek van gedeputeerden van den Waalschen kerkeraad. Deze had «bij denselve wel genegentheid gevonden om sig van hier niet te verplaetsen, maer dat egter sijn gemoet niet t'eenemaal gerust konde stellen omtrent het declineren van een beroepinge tot een talrijcker gemeente, bij so verre hem deselve door

---

(1) «Ci-devant ministre de l'Ambassade à Paris, pasteur de Rotterdam», heet hij in de Arch. de l'Egl. Wallonne de Bois-le-Duc. Hij woonde hier op de Hoogstraat.

(2) Sixtinus Amama, van 1616—1629 Hoogleeraar in het Hebreeuwsch aan de Friesche Hoogeschool te Franeker, zegt in de Opdragt zijner Hebreeuwsche Grammatica: «Ik hebbe tot noch toe bespeurt dat bykans alle degene die uyt de Rotterdammer, Amsterdammer ende Herderwijkker Schole met enige smaek der Hebreusche Tale op onse Universiteyt quamen, tot treffelijkke ervarentheit in dese Tale geklommen zijn». (Boeles, Gesch. II Dl., p. 101). In 1728 hebben wij den eersten Hoogleeraar in de Oostersche talen: van wie hadden de Rotterdamsche studenten uit vroegere dagen dien smaek in het Hebreeuwsch?

Uit de overeenkomst met Ds. Beeckman eerst 10 Jan. 1653 gesloten, blijkt dat deze Hebreeuwsch moest onderwijzen. Mr. Bonifaes was daartoe niet gehouden. (Zie pag. 135 v. van mijne Geschied. van het Erasm. Gymn.). Boeles (Friesl. Hoogesch. Dl. II, p. 118) verhaalt, dat de Franeker Hoogleeraar Gulielmus Amesius in 1632 gehoor gaf aan het voorstel van Engelschen om hier onderwijs te geven in de Theologie. Van hem kon men ongetwijfeld Hebreeuwsch leeren.